ΕΤΟΣ Δ'. ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΤΗΝ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1874. ΑΡΙΘ. 196.

ΠΑΝΟΠΛΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΣ.
Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. συνδρομητὰς δρ. διατ. 12.
Εξαμηνία . . . . » » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία . . δραχ. 14.
Εξαμηνία . . . . . » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτησία . . . . . φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

«Ἀεὶ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινὰς θεοὺς δευτέρους συνεπεῖν . . . . . κἂν ἢ παραβαίνειν τις αὐτοὺς ἢ νεωχμεῖν ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῦσθαι».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΣ.
Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχ. . . . δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα τὸν στίχον. . . . . λεπ. 20.
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐσχήμως γεγραμμέναι καὶ μηδαμῶς καθαπτόμεναί τινος βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν στίχον . . . . . λεπτ. 40.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει σύλλογος «τῶν Μεσαιωνικῶν σπουδῶν,» περὶ οὗ ἐν ἐκτάσει ἐγράψαμεν πρό τινος, δημοσιεύσαντες καὶ ἐγκύκλιον περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ διαλαμβάνουσαν, ὠνόμασεν ἡμᾶς ἀνταποκριτὴν αὐτοῦ ἐν Σύρῳ, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συντελέσωμεν ὑπὲρ τούτου εἴτε συγγράμματα, εἴτε χρηματικὰς εἰσφορὰς συλλέγοντες δι' αὐτόν. Ὅθεν παρακαλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ συντελέσωσιν ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου συλλόγου νὰ ἀποταθῶσι πρὸς ἡμᾶς.

Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία.

[Συνέχεια· ὅρα προηγούμενον φύλλον.]

Ἀποδείξαντες μέχρι τοῦδε ὅτι καὶ *ἀναγκαῖον καὶ συμφέρον* εἶναι καὶ εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ εἰς τὸ Ναυτικὸν ἀπομαγκὸν [illegible] τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν διὰ συστάσεως Ναυτικῆς Τραπέζης, μεταβαίνομεν ἤδη ἐπὶ τὴν τρίτην τῶν ἀποδείξεων τὴν τοῦ *δικαίου*, ἵνα, ἀφοῦ καὶ ὑπὸ ταύτην τὴν ἔποψιν ἀποδειχθῇ ὅτι δικαίαν θέλουσι πράξῃ πρᾶξιν ὑποστηρίζοντες τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν ὡς ἤδη ὑπετυπώσαμεν, μεταβῶμεν ἔπειτα, ἐπὶ τὸ πέμπτον καὶ τελευταῖον μέρος τῆς παρούσης πραγματείας, ἤτοι τὴν σύστασιν *Ναυτικοῦ ἰδιωτικοῦ ταμείου συντάξεων*.

Λέγομεν λοιπὸν ὅτι οὐχὶ *δίκαιον* ἀλλὰ δικαιότατον εἶναι διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν νὰ τύχῃ τῆς ὑλικῆς συνδρομῆς τῶν ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν ταμείων διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους· Α') Διότι ὁμιλοῦντες περὶ Ἑλλήνων ναυτῶν καὶ περὶ Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, δὲν νοοῦμεν ὡς τοιαύτην ἐκείνην μόνην, ὅση ἐκ τῶν λιμένων τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐκπλέει καὶ ὅση εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν λιμένας ὁρμεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐκείνην ἥτις ἀνάγεται μὲν ἐν τοῖς λιμέσι τῆς δούλης Ἑλλάδος, φέρει δὲ ἐπὶ τῶν ἱστῶν αὐτῆς τὴν Ἐθνικὴν σημαίαν, καὶ εἰς πάσας τὰς ἐλλόγους ἢ ἀλόγους Ἑλληνικὰς φορολογίας ὑποβάλλεται καὶ εἰς πάσας τὰς ἐθνικὰς συμφορὰς καὶ περιπετείας ὑπείκει. Ἄρα καθ' ἡμᾶς οὐδεμία διάκρισις δὲν πρέπει νὰ γίνηται περὶ πλοίων Ἑλληνικῶν ἰθαγενῶν καὶ αὐτοχθόνων, ὧν οἱ κάτοικοι ἐν τῷ Ἑλληνικῷ οἰκοῦσι Κράτει, καὶ περὶ πλοίων Ἑλληνικῶν ἑτεροχθόνων, ὧν οἱ κάτοικοι, ὑπήκοοι Ἕλληνες ὄντες, κατοικοῦσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἑλλάδα ἐνοήσαμεν πάντοτε ἐκείνην, ἣν ἐντὸς τῶν γνωζῶν τοῖς πᾶσιν ὁρίων περιέκλεισαν αἱ προστάτιδες δυνάμεις δυνάμει τῶν συνθηκῶν, ἣν καὶ ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἀπεκάλεσαν, Ἕλληνας ὅμως νοοῦμεν οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι οἰκοῦντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τῇ δούλῃ, ἤτοι τοὺς κτησαμένους τὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας προσόν, προσόν διὰ τὸ ὁποῖον, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, καὶ συνέπαθον ἡμῖν καὶ συνεπιέσθησαν μεθ' ἡμῶν, ὄχι μόνον διότι ἐπὶ τῶν ἴσῶν τῶν πλοίων αὐτῶν ἀλλὰ καὶ διότι ἐπὶ τῆς καρδίας των ἡ Ἑλληνικὴ ἐκυμάτιζε καὶ κυματίζει σημαία. Ἄρα ἄδικον ὅλως ἤθελεν ἦναι ἐὰν ἡ πρόνοια ἡμῶν *τῶν ἔσω ἢ αὐτοχθόνων* Ἑλλήνων ἤθελε περιστραφῇ πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν αὐτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἐκείνων *τῶν ἔξω ἢ τῶν ἑτεροχθόνων Ἑλλήνων*. Τοῦτο δ' αὐτὸ νοοῦμεν ὁσάκις προκαλοῦμεν τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν νὰ συνεισέλθῃ εἰς ἑαυτὴν καὶ νὰ συστῇ εἰς ἕνα συμπαγῆ καὶ *πανελλήνιον ναυτικὸν συνεταιρισμόν*. Ὅταν λοιπὸν ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία περικλείῃ ἐν ἑαυτῇ πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ἕπεται ὅτι ἡ Ναυτικὴ τράπεζα μέλλει νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ αὐτὰ τὰ συμφέροντα τῶν ἔξω ὁμογενῶν, ὧν πολλοὶ μετὰ τῶν ἔσω διατελοῦσιν ἐν συνεταιρισμῷ καὶ τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων συνυπηρετεῖ τὸ πρὸς τοὺς αὐτόχθονας ναυτικοὺς προσγινόμενον συμφέρον. Τοῦτο δὲ τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ οὗτοι καὶ κατὰ τὸν Παρκερικὸν ἀποκλεισμὸν συνεμέθεξαν τῶν κακῶν καὶ τῆς προσβολῆς τῆς ἀδίκως τότε κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας γενομένης, καὶ μετὰ ταῦτα, κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, οὐ μόνον πανέστιοι ἀπὸ τῆς δούλης Ἑλλάδος ἀπηλαύνοντο, ἀλλὰ καὶ τυφλοῖς ὄμμασιν ὑπηρετοῦντες τῇ Ὁμοδόξῳ Ῥωσσίᾳ [illegible] προέβλεπον καὶ ἐκεῖνοι ὡς οἱ νήπιοι τῶν ὀξυδερκῶν πολιτικῶν μας τὰ μέλλοντα νῦν παρὰ τῶν Ῥώσσων νὰ κατανεχθῶσι ῥαπίσματα καθ' ἅπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ) τοσοῦτον ἀνέπτυξαν φανατισμὸν ὑπὲρ τῆς ἀστόργως νῦν τὸν Ἑλληνισμὸν περισφιγγούσης εἰς τὰς ἀγκάλας της Ἄρκτου ὅπως πνίξῃ αὐτόν, ὥστε προετίμησαν ν' ἀφήσωσι τὰ πλοῖά των νὰ σήπωνται ὑπὸ τῆς ἀργίας, παρὰ ἀντὶ ἀδροτάτων ναύλων νὰ ὑπηρετήσωσι τὰ συμφέροντα τῶν ἐχθρῶν τῆς ὁμοδόξου Ῥωσσίας. Αὕτη δὲ ἡ τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν ἀπρονοησία αἰτία ἐγένετο ἵνα, καὶ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου παρελθόντος, μυρίους ὑποστῶσιν ἐξευτελισμοὺς ἅπαντες καὶ ἐν τῇ Δύσει καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ διὰ τὴν τυφλὴν ἐκείνην ἀφοσίωσίν των πρὸς τὴν τὰ πάντα λησμονήσασαν Ἄρκτον. Εἶναι λοιπὸν *δίκαιον δικαιότατον οἱ κοινῇ* μετασχόντες τῶν ἐπιγενομένων τῇ Ἑλλάδι συμφορῶν, κοινὰς ἐξ αὐτῆς νὰ ἔχωσι καὶ τὰς ὠφελείας. Β') Διότι ἀφοῦ ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία τοσαύτας παρέσχε τῇ Πατρίδι ἐκδουλεύσεις, ὥστε εἰσέτι δὲν ἀντημείφθησαν αἱ θυσίαι τῶν ναυτικῶν τῆς Ἑλλάδος νήσων, ἀλλ' ὑφίστανται ἔτι αἱ μέλλουσαι ν' ἀποδοθῶσιν ἀποζημιώσεις εἰς αὐτάς, καὶ τὴν ὑπόστασιν τῶν δικαίων ἀξιώσεων αὐτῶν καθορῶμεν ὑπὸ πάντων ἀνομολογουμένην ὡς δικαίαν, ἕπεται ὅτι ἔργον δικαιοσύνης *μέλλει νὰ διαπράξῃ τὸ Δημόσιον*, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ τὸ Ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον ἐὰν συστήσωσιν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ τὴν ὡς εἴρηται Ναυτικὴν Τράπεζαν, ὅπως δοθῇ πληρέστατον δικαίωμα τῇ Πατρίδι νὰ ζητήσῃ αὖθις ἐν καιρῷ τὴν συνδρομὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ πρὸς ἄμυναν καὶ σωτηρίαν τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἄλλως, ἂν αὕτη ἀδιαφορῇ ὅπως ἀδιαφορεῖ νῦν, τότε διὰ τί καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία, ἀνάγκης ἐπιστάσης, νὰ μὴ ἀποκριθῇ τῇ Πατρίδι τά, *ἐρραπίσθην, ἐξουδενώθην, ἠγωνίσθην, ἀνετινάχθην εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἔδωκα τὰς σάρκας μου βορὰν ταῖς κήτεσι, τὰ δὲ τέκνα μου ἄταφα περιεῖδον ἐν ταῖς ἀκταῖς ἐρριμμένα, ὅπως σὲ καταστήσω ἐλευθέραν*· εἶτα δὲ *ἐπείνησα καὶ οὐκ ἔδωκάς μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐπότισάς με, ἔκρουσά σου τὴν θύραν καὶ οὐκ ἠνέῳξάς μοι*, τί λοιπὸν νῦν ἐπιζητεῖς παρ' ἐμοῦ; Ἐν ταῖς εὐτυχίαις σου οὔτε ἐμνήσθης μου οὔτε μέτοχον τῶν ἀγαθῶν σου κατέστησάς με· πῶς ἤδη ἀτυχοῦσα ἀξιοῖς νὰ μεθέξω τῶν ἀτυχημάτων καὶ τῶν κινδύνων σου; Ἄπελθε ἀπ' ἐμοῦ, διότι δὲν σὲ γνωρίζω, ἄφες με ἥσυχον διότι προσενεχθεῖσα πρός με ὡς πρὸς νόθον τέκνον, δὲν ἔχεις παρ' ἐμοὶ θέσιν μητρὸς γνησίας. Γ') Διότι, ἡ Ἐλευθέρα Ἑλλὰς ὀφείλει τῇ δούλῃ Ἑλλάδι μυρίας καὶ ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς ὑποχρεώσεις καὶ θυσίας, οὐ μόνον δι' ὅσον αἷμα ἔχυσαν τὰ τέκνα τῆς δευτέρας ἀγωνιζόμενα κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ὑπὲρ τῆς πρώτης, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσας ὑπέστησαν ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσι σφαγὰς καὶ λεηλασίας, διὰ τὸν ἐξανδραποδισμὸν καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ διὰ τὴν παντελῆ στέρησιν τῶν ὧν ἐν ταῖς ἰδίαις ἑστίαις ἐκέκτηντο ἀγαθῶν. Εἰς τὰ δεινὰ ταῦτα ὑπέκυψαν ἀνεξαιρέτως πᾶσαι αἱ νῆσοι τοῦ Ἀρχιπελάγους, προσέτι δὲ ἡ Ἤπειρος, Θεσσαλία, Μακεδονία καὶ Θράκη καὶ πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἑλληνικὰ καὶ αἱ Κυδωνίαι εἰς ἐντελῆ ἐρήμωσιν καὶ θηριώδη ἐξανδραποδισμὸν ὑπεβλήθησαν. Ἀντὶ πάντων τούτων τῶν θυσιῶν τί ἀνταπέδωκε τοῖς παθοῦσιν ἡ Ἐλευθέρα Ἑλλάς; σχεδὸν τίποτε. Καὶ δὲν ἠδύνατο βέβαια νὰ ἀνταποδώσῃ αὐτοῖς οὐδέν, οὐ μόνον διότι δὲν ἠδύνηθησαν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς νὰ ἱκανοποιήσωσι τοὺς δικαίους κατὰ τῶν κρατούντων ἀγῶνάς των, ἀλλὰ καὶ διότι αὕτη δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνταμείψῃ οὐδὲ αὐτὰς τὰς νήσους τὰς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἀγωνισαμένας, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ Ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι περιειλημμένας ἢ συνωκισθείσας. Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπαρκεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀξιώσεις τῶν ἐν αὐτῇ οἰκούντων Ἑλλήνων ἀγωνιστῶν, ἥκιστα θέλει πράξῃ τοῦτο περὶ τῶν ἐκτὸς καταλειφθέντων τέκνων της. Καὶ οἱ μὲν χερσαῖοι τῶν ἐν τῇ δούλῃ Ἑλλήνων οὐδεμίαν τοιαύτην ἔχουσιν ἀξίωσιν, ἀλλ' οἱ ναυτικοί, οἱ προτιμῶντες νὰ συμπάσχωσι μεθ' ἡμῶν μόνον καὶ μόνον διότι δὲν ἀνέχονται νὰ κυματίζῃ ἐπὶ τῶν ἱστῶν τῶν πλοίων αὐτῶν ἄλλη σημαία παρὰ τὴν Ἑλληνικήν, πρέπει καὶ οὗτοι νὰ παραγκωνισθῶσι, πρέπει καὶ οὗτοι νὰ θεωρηθῶσιν ὡς νόθοι καὶ ἀλλότριοι;

Ἡμεῖς δὲν τολμῶμεν νὰ κατακρίνωμεν τὴν ὑπὲρ τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων μέριμναν τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ, σπεύδοντος νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἐπιψήφισιν νόμου πρὸς ἀποζημίωσιν τούτων, ἀδιάφορον ἂν ἐν τῇ ἐπιδιώξει τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τὸ ἑαυτοῦ κατ' ἐξοχὴν ἔγκειται. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἠθέλομεν δειχθῇ ἀσυνεπεῖς πρὸς τὴν τηλικαύτην ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν μέριμναν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπέρχεται ἡμῖν νὰ ἐρωτήσωμεν αὐτὸν τάδε· ἡ Χῖος, ἡ Λῆμνος, καὶ ἰδίως ἡ Κάσσος, δὲν συνεισέφερον παντελῶς εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τοῦ Βασιλείου, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ὁποίου σήμερον προεδρεύεις; Διὰ τί τάχα μόνον ὑπὲρ τῶν τριῶν νήσων ἡ τοσαύτη μέριμνα ὑπὲρ δὲ τῶν ἄλλων ἡ τηλικαύτη σιωπή; Καὶ τέλος πάντων ἂν ὅλοι ὅλοι εἶναι ἀνάξιοι λόγου, οἱ ἡρωϊκοὶ τῆς Κάσσου δελφῖνες ὀλίγας καὶ ἀφανεῖς ὡς θαλασσομάχοι προσήνεγκον ὑπηρεσίας τῇ Πατρίδι; Τίς λοιπὸν περὶ αὐτῶν ἐλήφθη πρόνοια, ποία σύνταξις ἢ τίς προικοδότησις ἐδόθη αὐτοῖς

ποτε, ποία ἐθνικὴ γῆ πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ τίς ἐθνικὴ γωνία πρὸς μετοικεσίαν; Τὰ δίκαια καθ' ἡμᾶς τῶν παρεωραμένων τούτων ναυτικῶν δὲν εἶναι οὔτε εὐκαταφρόνητα οὔτε διαγραφήσονταί ποτε ἐν ὅσῳ ἡ ἱστορία τῆς νέας Ἑλλάδος μάρτυς ἀψευδὴς παρίσταται συνηγοροῦσα ὑπὲρ αὐτῶν. Ὅταν δὲ οὕτως ἀγνωμόνως πρὸς πάντας τοὺς ἔξω ἀδελφοὺς ἡμῶν φέρεται ἡ Πατρὶς, μᾶλλον δὲ οἱ διέποντας τὰς τύχας τῆς Πατρίδος, δὲν πρέπει κἂν νὰ παράσχῃ αὐτοῖς τὰ μέσα πρὸς ἄνετον ἐξάσκησιν τοῦ θαλασσίου ἐμπορίου, ὅπως ἀποζῶσιν ἐκ τῶν ἰδίων ἱδρώτων, ἀφοῦ οἱ τῶν ἰδίων πατέρων ἱδρῶτες ἐνεταφιάσθησαν μετὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν ἐν τοῖς ὑπὲρ Πατρίδος ἀγῶσι, καὶ ἀφοῦ ἐλησμονήθησαν διὰ παντὸς καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς βίβλου τῶν δικαιουμένων νὰ λάβωσιν ἀποζημιώσεις τινὰς διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος θυσίας των; Ἰδοὺ διὰ τίνας λόγους θεωροῦμεν καὶ ὡς *δικαιοτάτην* πρᾶξιν τὴν σύστασιν Ναυτικῆς τραπέζης, ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν, καὶ ἰδοὺ ἀκόμη διὰ ποίους λόγους φρονοῦμεν ὅτι τῶν ἐκ ταύτης ἀγαθῶν δίκαιον νὰ μεθέξωσι πάντα τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν σκάφη, ἀδιάφορον ἂν οἱ διοικοῦντες ταῦτα κατοικοῦσιν εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. (Ἀκολουθεῖ.)

Τὰ ἐγκαίνια
τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων.

Τὸ παρελθὸν σάββατον ἐκυκλοφόρει ἀνὰ τὴν πόλιν πρόγραμμα τῆς Κοσμητείας τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων καλούσης τὴν πόλιν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς Σχολῆς, τὴν δὲ πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ἀνεγινώσκετο ἐν συγκινήσει πάντων ἐγκύκλιος τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιερέως ἐξηγοῦσα τὸν μέγαν τῆς Σχολῆς σκοπὸν καὶ προτρέπουσα τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐπίσημον τελετὴν τῶν ἐγκαινίων.

Περὶ ὥραν 10ην Π. Μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καίτοι ῥαγδαίας πιπτούσης βροχῆς, ἀθρόοι προσήρχοντο εἰς τὴν σημαιοστόλιστον Σχολὴν πολῖται πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας καὶ ἐπαγρύπνουσαν ἐν τῇ Σχολῇ [illegible] τῶν σημαιῶν καὶ δύο εἰκόνων, ἅπας ὁ διδασκαλικὸς Σύλλογος, ὁ Γυμνασιάρχης, οἱ Σχολάρχαι, οἱ ἱερωμένοι Διδάσκαλοι, οἱ φιλανθρωπότεροι τῶν ἐνταῦθα ἐπιστημόνων καὶ ἐμπόρων· ἀκολούθως πᾶσαι ἀνεξαιρέτως αἱ ἀρχαὶ, ἐκτὸς τῆς δικαστικῆς, οἱ πρόξενοι κ. Chalet τῆς Γαλλίας καὶ G. Binney τῆς Ἀγγλίας. Οὕτω δ' ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν ὑπερεπληρώθη ἡ εὐρεῖα αἴθουσα καὶ ὁ διάδρομος τοῦ καταστήματος, πάντων συναισθανομένων τὸ θεάρεστον καὶ φιλάνθρωπον τοῦ σκοποῦ τῆς εἰρημένης Σχολῆς. Περὶ ὥραν 10ην φθάσαντος τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἐτελέσθη ἐν πάσῃ ἐκκλησιαστικῇ ἐπισημότητι ὁ ἁγιασμὸς καὶ κυλογήθη τὸ ἔργον ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιερέως συγκινηθέντος οὐκ ὀλίγον ἐκ τῆς τελετῆς ἐκείνης, ἣν πρώτην φορὰν ἐν Ἑρμουπόλει ἐτελέσαμεν.

Μετὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἱεροπραξίαν καὶ εὐλογίαν κατελαβε ὁ μὲν Ἀρχιερεὺς τὴν ἐν τῷ μέσῳ ἕδραν ἔχων ἀμφοτέρωθεν τὸν Νομάρχην καὶ Δήμαρχον, ἡ δὲ Κοσμητεία, ἐκτὸς τοῦ κ. Ν. Πετροπούλου, τὴν ἰδίαν αὐτῆς θέσιν. Μεθ' ὃ ἀνελθὼν ὁ Ἔφορος τῆς Σχολῆς κ. Παῦλος Τσόλας ἐν μέσῳ βαθείας σιγῆς τοῦ πολυπληθεστάτου ἀκροατηρίου ἐξεφώνησε μετὰ συγκινήσεως, ἀλλ' οὐχ ἧττον λίαν εὐπρεπῶς καὶ μεγαλοφώνως ἀξιόλογον πρὸς τοὺς παρεστῶτας προσλαλιὰν, δι' ἧς ἐξήγησεν ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον τὸν σκοπὸν τῆς Σχολῆς. Στρέψας κατόπιν τὸν λόγον πρὸς τοὺς γονεῖς τῶν ἀπόρων παίδων ἔλεγω, εἶπεν, πρὸς τοὺς δυστυχεῖς γονεῖς τῶν ἔτι δυστυχεστέρων τούτων παίδων, ὅτι ἡ Σχολὴ αὕτη πρόκειται νὰ κάμῃ πρὸς τὰ παιδία ὅ,τι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ κάμωσιν ἐξ ἀγνοίας καὶ ἀνεχείας των, καὶ τοῦτο εἶναι νὰ διδάξωμεν καὶ ἐμπνεύσωμεν πρὸς τὰ ἄθλια ταῦτα παιδία τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ ὁπλίζοντες αὐτὰ μὲ τὸ δυνατὸν τοῦτο ὅπλον νὰ τὰ καθοδηγήσωμεν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν τοῦ καλοῦ καὶ ἐπιμελοῦς ἐργάτου». Ἐγκάρδια χειροκροτήματα διεδέχθησαν τὴν ὡραίαν καὶ συγκινητικὴν προσλαλιὰν τοῦ κ. Τσόλα, μεθ' ὃ ἀνῆλθεν ὁ Δικηγόρος κ. Κωνστ. Σαλταμπάσης εἰς ὃν εἶχεν ἀναθέσῃ ἡ Κοσμητεία τὴν ἐκφώνησιν τοῦ πρέποντος τῇ τελετῇ λόγου. Ὁ πολυμαθὴς καὶ εὔγλωττος κ. Σαλταμπάσης, ἀπὸ ὑψηλοτέρας θεωρητικῆς σκοπιᾶς ἐξετάσας τὸ θέμα κατέδειξεν ὅτι ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν Συλλόγων καὶ ἡ σύστασις ἑταιριῶν σκοπουσῶν τὴν ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ, εἶναι προϊὸν τῆς διὰ τοῦ νῦν συντάγματος καθιερωθείσης ἐλευθερίας τοῦ συνέρχεσθαι καὶ συνεταιρίζεσθαι. Δι' εὐγλώττων δὲ καὶ πειστικωτάτων λόγων κατέδειξε τὸν μέγαν τῆς Σχολῆς σκοπὸν, δι' οὗ οὐ μόνον προλαμβάνονται τὰ πτωχοκομεῖα, ἀλλὰ σχηματίζονται τάξεις ἀγαθῶν καὶ δεξιῶν ἐργατῶν, καλῶν δὲ πολιτῶν καὶ χριστιανῶν. Εὐχόμεθα ὅπως ἴδωμεν δημοσιευόμενον τὸν κάλλιστον λόγον τοῦ κ. Σαλταμπάση, ὃν, περατώσαντα τὴν πανηγυρικὴν ὁμιλίαν του ἐπίσης ἐνθουσιωδῶς ἐχειροκρότησε τὸ παριστάμενον πλῆθος.

Τελευταῖος ὡμίλησεν ὁ ἐκ τῶν Κοσμητόρων Γραμματεύων κ. Τιμ. Ἀμπελᾶς, ὅστις ἐξέθηκε περίληψιν τῶν μέχρι τοῦδε πεπραγμένων· ἐμνημόνευσε δὲ τοῦ ὀνόματος τοῦ θανόντος συνκαδέλφου του δικηγόρου καὶ ποιητοῦ Σπυρίδωνος Βασιλειάδου, ὅστις ἦν ὁ πρῶτος σχὼν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συστάσεως τοιούτων Σχολῶν.

Ἡ σύντομος ὁμιλία τοῦ κ. Ἀμπελᾶ, κατὰ πρότασιν τοῦ ὁποίου συνεστήθη ἡ εἰρημένη Σχολὴ, εἶχεν ἐπίσης τὸ ἐνδιαφέρον, διότι ἐξ αὐτῆς ἐμάθομεν ὅ,τι μέχρι τοῦδε ἐγένετο ὑπὲρ τῆς Σχολῆς. Ἐν πρώτῃς εἶπεν ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Σχολῆς κατέβαλον ἐξ ἰδίων οἱ κοσμήτορες κ. Π. Τσόλας, Θ. Καλουτᾶς, Κ. Σαλταμπάσης, Ν. Πετρόπουλος καὶ Τιμ. Ἀμπελᾶς. Εἶτα δὲ ὅτι ἐνεγράφησαν ἐν τῇ Σχολῇ ἑξήκοντα ἄποροι παῖδες, στιλβωταὶ ὑποδημάτων, ξυλοσυλλέκται, ὑδατοκομισταί, ὑπηρέται καί τινες ἄεργοι· ὅτι προσηνέχθησαν αὐθορμήτως ὅπως διδάξωσιν οἱ κ. Μαρῖνος, Γ. Κουκουλᾶς, Κ. Σουλιώτης, Ι. Ἀργυράκης, Κ. Σαμοθράκης, οἱ καθηγηταὶ Ψιλάκης καὶ Εὐαγγελινὸς, ὁ Σχολάρχης Α. Βλαστὸς, οἱ διδάσκαλοι Σαρρῆς, Ταραντῖνος καὶ ἄλλοι δηλώσαντες τοῦτο τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων, ὡς καὶ οἱ κ. Δ. Ἀθηναῖος, Ε. Βεκιαρέλης καὶ Γ. Καλαποδόπουλος.

Ὅτι καὶ προσφοραὶ ἐγένοντο ὑλικαὶ αἱ ἑξῆς· ὁ κ. Γ. Κουκουλᾶς τυγχάνων καὶ μέλος ἀντεπιστέλλον τοῦ «Παρνασσοῦ» καὶ ἀναγεγραμμένος εὐεργέτης αὐτοῦ, 100 ἀλφαβητάρια, ὁ κ. Ἐμμ. Μαγκάκης, 100 ἀνθρωπολογίας, 100 γραμμικὰς ἰχνογραφίας καὶ 50 περιλήψεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὁ κ. Γ. Καλαποδόπουλος 100 ἀριθμητικὰς καὶ 50 φρασεολόγια, ὁ κ. Ν. Νικολιάδης Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης Πανδώρας 100 πίλους χειμερινοὺς, ὁ κ. Γ. Π. Μαῖμος τὰς πρώτας γραφικὰς ὕλας, πίνακας ἀναγνώσεως κλπ. καὶ ἄλλας ἃς καὶ προηγουμένως ἀναφέρομεν. Ἐπίσης ηὐχαρίστησεν πάντας τούτους καὶ τὸν ἰατρὸν κ. Π. Κοσκορόζην, ἀποδεχθέντα εὐμενῶς τὴν πρόσκλησιν τῆς Κοσμητείας, ὅπως θεραπεύῃ δωρεὰν τοὺς ἀσθενεῖς, τὸν κ. Ἰάκωβον Ῥενουάρδου φαρμακοποιὸν, προσενεγκόντα αὐθορμήτως φάρμακα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, τὸν κ. Σπ. Λαμπρινὸν κουρέα προσενεχθέντα νὰ περιποιῆται δωρεὰν τὴν κεφαλὴν τῶν παίδων, ἐπίσης τοὺς δημοσιογράφους, οἵτινες ὑπεστήριξαν ἐκθύμως τὴν Σχολὴν, ἥτις πρὸς πλήρη ἐπιτυχίαν της ἔχει ἀνάγκην πάντων τῶν πολιτῶν. Προσήνεγκαν δὲ εἰς χρήματα οἱ κ. Παῦλος Τσόλας δραχ. 500· Θεόδωρος Καλουτᾶς 300· Κ. Σαλταμπάσης δραχ. 100, ὁ κ. Τιμ. Ἀμπελᾶς εἰς βιβλία ἀξίας δραχμῶν 500, ὁ κ. Ι. Χωρέμης (ὁ ἐν Γαλλίας φράγκα 100, κ. Γουλιέλμος Binney τῆς Ἀγγλίας δραχ. 100, κ. Γ. Δουπνίσκης τῆς Ῥωσσίας δραχ. 50 καὶ Σ. Ι. Πρώϊος δραχ. 25.

Μετὰ ταῦτα ἔλαβε πέρας ἡ ἐπίσημος αὕτη καὶ σημαντικὴ τελετὴ ἐν χαρᾷ καὶ συγκινήσει τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, πάντων συγχαιρόντων τῇ Κοσμητείᾳ καὶ εὐχομένων τὴν διὰ πλήρους ἐπιτυχίας στέψιν τοῦ ἀγαθοεργοῦ τούτου ἱδρύματος.

Τὴν ἐπιοῦσαν ἀμέσως ἤρξαντο τὰ μαθήματα διδάξαντος ἀπὸ τῆς 6—7 τοῦ κ. Γ. Κουκουλᾶ. Ἐντὸς δὲ τῆς ἑβδομάδος τακτοποιηθήσονται κανονικώτερον αἱ ἐργασίαι καὶ αἱ παραδόσεις, διορισθησομένου καὶ ἑνὸς μονίμου διδασκάλου.

ΛΟΓΟΣ
Ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν δημοσίων ἐξετάσεων τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου τῇ 30 Ἰουνίου 1874,
ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΙΑ.

[Συνέχεια καὶ τέλος· ὅρα προηγούμενον φύλλον.]

Διὰ καταλλήλων ὁμοίως λύγων καὶ ἀναγνωσμάτων καὶ παραδειγμάτων πρωΐμως τοὺς παῖδας διδάσκοντες ἐπιμελῶς ἐνεθιζέτωσαν εἰς τὴν δικαιοσύνην, δηλ. εἰς τὸ ν' ἀπονέμωσιν ἑκάστῳ τὸ ὀφειλόμενον, ν' ἀρκῶνται εἰς τὰ ἴδια, νὰ ἐκβάλλωσι δὲ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀγαθοῦ ἀνήκοντος εἰς ἄλλους, ὧν καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμὴν, ὡς ἱερὰ πράγματα, νὰ σέβωνται, καὶ ἂν ἀκόμη δύνωνται, τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ νόμου λαθόντες, ἄλλου ἀγαθὸν νὰ σφετερισθῶσιν, ἢ ἐξ ὀργῆς ἢ ὕβρεως τὴν ζωὴν ἢ τὴν τιμὴν νὰ προσβάλωσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ὡμολογημένα ἀκριβῶς νὰ φιλάσσωσι, καὶ μὴτ' ἐν ταῖς συναλλαγαῖς ἐπὶ τῷ συμφέροντι ν' ἀπατῶσι, μήτε φίλων ἀπόρρητα ν' ἀποκαλύπτωσιν. Οἱ δ' ἐν τοιούτοις λόγοις καὶ ἐθισμοῖς ἡλικιωθέντες καθ' ἕξιν θέλουσι σέβεσθαι τὰ τῶν ἄλλων δικαιώματα καὶ σταθερῶς δικαιοπραγεῖ, ἅμα μὲν τῷ Θεῷ εὐαρεστοῦντες, ἅμα δὲ δικαιούμενοι ἴσου καὶ αὐτοὶ σεβασμοῦ τῶν ἰδίων δικαιωμάτων παρὰ τῶν ἄλλων νὰ τύχωσι. Τοὺς δὲ τοιούτους οὐδόλως θέλει λανθάνει, ὅτι πᾶν τὸ ἐξ ὑπερφιλαυτίας κατὰ τοῦ δικαίου τολμώμενον βραχεῖαν μὲν ἡδονὴν, ἰσόβιον δὲ λύπην τῷ τολμῶντι ἐπιφέρει, καὶ ὅτι ἄνευ δικαιοσύνης ἡ κοινωνία, ἡ πᾶν μὲν ἀγαθὸν ἡμῖν παρέχουσα, πάντων δὲ τὰ συμφέροντα ἐξασφαλίζουσα, νὰ ὑπάρξῃ ἀδυνατεῖ· «στάσεις γάρ που, ὡς λεγει Πλάτων, ἤγε ἀδικία καὶ μίση καὶ μάχας ἐν ἀλλήλοις παρέχει· ἡ δὲ δικαιοσύνη ὁμόνοιαν.» Ὑπὲρ δὲ τῆς ἕξεως τῆς εὐποιΐας, ἀρετῆς θερμοτάτην πρὸς τοὺς ὁμοίους ἀγάπην καὶ πλήρη αὐταπάρνησιν καὶ παντοίας θυσίας ἀπαιτούσης, εὐθὺς ἐκ βρεφικῆς ἡλικίας ἐπαναλαμβανέτωσαν τοῖς παισίν, ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι εἶναι τέκνα τοῦ αὐτοῦ οὐρανίου Πατρός, πάντες φέρουσι τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ πάντες ἄρα εἶναι ἀδελφοί· πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι καὶ ἄλλως πάντες δύνανται ἐξ ἧς ἕκαστος ἐτάχθη ἐν τινι κοινωνίᾳ θέσεως νὰ χρησιμεύσωσι τῇ ἀνθρωπότητι, καὶ ἐνεθιζέτωσαν αὐτοὺς εἰς τὸ φιλαδέλφως πάντας ἀγαπᾶν καὶ ἀφιλοκερδῶς εὖ ποιεῖν· μάλιστα δὲ αὐτοὺς ὑπομιμνησκέτωσαν τῆς χρηστιανικῆς ἀγάπης τὴν ἐντολήν· «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου . . . καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.» διότι ἡ ἀγάπη αὕτη πᾶν ἀνθρώπινον καθῆκον περιλαμβάνει, καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν θεὸν ἀγάπης πηγάζει πᾶν ἡμέτερον καθῆκον ποὸς γονεῖς, οἰκείους, πατρίδα, πρὸς πάντα ἁπλῶς ἄνθρωπον. Καὶ τίς ἀγαπῶν τῷ ὄντι τὸν Θεὸν δὲν ἀγαπᾷ καὶ τοῦ Θεοῦ τὸ εὐγενέστερον ἐπὶ γῆς δημιούργημα, τὸν ἄνθρωπον; Ὁ τῷ ὄντι τὸν Θεὸν ἀγαπῶν οὐ μόνον οὐδέποτε τὸν ἄνθρωπον ἀδικεῖ, οὐδὲ κακῶς ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον ὑπὲρ τοῦ εὖ εἶναι αὐτοῦ ἐνδιαφέρεται, ὥστε μετὰ προθυμίας πάσης καὶ αὐταπαρνήσεως συντρέχει αὐτὸν χρείαν ἔχοντα, καὶ αὐτὰς αὐτοῦ τὰς ἐλλείψεις καὶ ἀδυναμίας ἐξ ἀγάπης παρορῶν, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ παντὶ τρόπῳ εὐεργετεῖ, οὐ μόνον δὲ ὅταν συγγενής, ἢ φίλος, ἢ ὁμοεθνὴς τυγχάνῃ, ἀλλὰ καὶ ὅταν ὅλως ξένος αὐτῷ εἰς οἱονδήποτε ἔθνος, ἢ πατρίδα, ἢ θρησκείαν ἀνήκων. Ἂν δὲ πάντες ὑπὸ τοιούτων ἤθελον ἐμφορεῖσθαι φρονημάτων καὶ συναισθημάτων καὶ τοιούτων ἕξεων ἤθελον εἶναι ἐγκρατεῖς, ὥστε τὸν ὅμοιον κατὰ δύναμιν ἀφιλοκερδῶς πάντοτε νὰ εὖ ποιῶσι, τίς τοῦ λοιποῦ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἤθελεν ὁρᾶσθαι ἄθλιος;

Καθ' ἕξιν δὲ σώφρονας τέλος πῶς θέλουσι καταστήσῃ; Οὐκ ἄλλως, ἢ παιδιόθεν ὁμοίως διδάσκοντες καὶ ἐνεθίζοντες εἰς βρώματα καὶ πόματα καὶ ἔργα, δι' ὧν οὐ μόνον διατηρεῖται ἡ θεόθεν αὐτοῖς δωρηθεῖσα ὑγεία καὶ ζωὴ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τῆς ψυχῆς ἀποφάσεων καὶ ἀπότισιν ὧν καὶ ἑαυτοῖς, καὶ τῆς γονεῦσι, καὶ τοῖς οἰκείοις καὶ τῇ πατρίδι ὀφείλουσιν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος δυνάμεις ἐξασκοῦνται καὶ τελειοῦνται διὰ συμμέτρων πόνων καὶ διὰ χρηστῆς παιδεύσεως καὶ ἀγωγῆς. Οὕτω δή, ἐν ᾧ δραστήριοι καὶ λιτόβιοι καὶ ὀρθόφρονες καὶ φιλάγαθοι παρασκευάζονται, προσλαμβάνουσιν ἅμα καθ' ἕξιν καὶ τὴν μάλιστα τελειοῦσαν καὶ τοὺς νέους κατακοσμοῦσαν προσωπικὴν ἀρετὴν τῆς σωφροσύνης, ἥτις ἀεὶ τὴν συνείδησιν τῆς ἰδίας ἀξίας διατηροῦσα καὶ ἀνωτέρους τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν τοὺς νέους καθιστῶσα ὑγιεῖς τε καὶ ἀκμαίους τό τε σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἐντίμους παρὰ πᾶσιν ἀπεργάζεται, ἁγνοὺς δὲ τὴν ψυχὴν καὶ Θεῷ φίλους καὶ εὐπροσδέκτους παρασκευάζει. Ὁ δὲ καθ' ἕξιν πρὸς τὸν θεῖον εὐσεβὴς καὶ πρὸς τοὺς ὁμοίους δίκαιος καὶ εὐποιητικός, ἐν ἑαυτῷ δὲ σώφρων ἀνὴρ καθ' ἕξιν ἅμα καὶ ἀγαθὸς υἱός, καὶ ἀδελφός, καὶ συγγενής, καὶ σύζυγος καὶ πατὴρ ἀποβαίνει· καθ' ἕξιν δὲ καὶ πολίτης φιλόπατρις, προθύμως πᾶσαν θυσίαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος προσφέρων, καὶ φιλόνομος καὶ τοῖς ἄρχουσιν εὐπειθής· ἔτι δὲ καθ' ἕξιν καὶ φιλαλήθης καὶ εἰλικρινὴς πρὸς πάντας, καὶ εὐγνώμων πρὸς τοὺς εὐεργέτας, καὶ φίλος τῆς ἐργασίας, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζῶν, καὶ ἀφιλοκερδῶς τοὺς ὁμοίους βοηθῶν, ἐλευθεριότητι χρώμενος, καὶ πράως πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας προσφερόμενος, φιλότιμος καὶ μετριόφρων, ἐν συμφοραῖς καὶ κινδύνοις ὑπομονητικὸς καὶ ἀνδρεῖος, διὰ φρονήσεως δὲ πάντοτε τοὺς καιροὺς καὶ τὰ πράγματα ἐκτιμῶν, ὥστ' ἐσκεμμένως πάντοτε καὶ νὰ σιωπᾷ καὶ νὰ λέγῃ καὶ νὰ πράσσῃ, θεωρίᾳ καὶ πράξει τῆς τοῦ βίου τέχνης ἔμπειρος. Ὁ οὕτω παιδιόθεν συνεθισθεὶς καὶ τοιαύτας ἕξεις προσλαβὼν διάγει τὸν βίον ὅσια μὲν πρὸς τὸν Θεόν, δίκαια δὲ καὶ ἀγαθὰ πρὸς πάντα ἄνθρωπον ἐργαζόμενος, καὶ βίου δὲ σώφρονος καὶ κοσμίου παράδειγμα πᾶσιν ἑαυτῶν παρέχων· οὗτος, ὅσον ἐναντίαι κἂν ἐπέλθωσιν αὐτῷ αἱ τοῦ βίου περιπέτειαι, ἀποχρῶσαν εὑρίσκει ἐν τῇ ἰδίᾳ συνειδήσει παρηγορίαν καὶ ἱκανοποίησιν· εἰς δὲ τούτου τὸ πρόσωπον καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ ἐν κινδύνῳ ἐπιλάμπει ἡ τῆς ψυχῆς ἀταραξία καὶ γαλήνη. Ἰδοὺ ὁποῖοι οἱ καροποὶ τῶν ἐγκαίρως προσκτηθεισῶν ἀγαθῶν ἕξεων! Ἐν ᾗ δ' ἂν κοινωνίᾳ τοιαῦτα ἐπικρατῶσι φρονήματα, συναισθήματα καὶ ἕξεις, ἐκεῖ πάντες οἱ κοινωνικοὶ δεσμοὶ ἀεὶ μᾶλλον συσφίγγονται, ἐν δὲ τῇ κοινῇ ὁμονοίᾳ καὶ συμπράξει θαυμαστὴ δύναμις αὐτῇ καὶ πρόοδος γίγνεται, πᾶσα δ' ἐπ' αὐτὴν εὐλογία ἄρθονος ἐξ οὐρανοῦ ἐπιχέεται. Εὐτυχεῖς ὅσοι γονεῖς, τὴν ἀπέναντι Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων μεγάλην αὐτῶν εὐθύνην συναισθανόμενοι, φροντίζουσι τὸ μέγα τοῦτο πρὸς τὰ ἴδια τέκνα καθῆκον εὐσυνειδήτως νὰ ἐπιτελῶσιν, εὐτυχὴ δὲ καὶ τὰ τέκνα τὰ τοιαύτης παρὰ τῶν γονέων ἐπιμελείας ἐγκαίρως ἀξιούμενα!

Φίλοι ἀκροαταί, ἠκούσατε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος προώρισται δι' ἰδίων ἀγώνων ἐπὶ γῆς ὅσον ἔνεστι τελειωθεὶς τελειοτέραν κατάστασιν παρὰ Θεῷ, τῇ πηγῇ πάσης ἀγαθότητος καὶ δικαιοσύνης, νὰ προσδοκᾷ· ὅτι τῶν πρὸς τοῦτο πράξεων αὐτοῦ ὀλίγιστα εἶναι αὐτόματοι καὶ ἔνστικτοι, αἱ δὲ λοιπαί, καὶ μάλιστα αἱ πρὸς ἑαυτόν, πρὸς τοὺς ὁμοίους καὶ πρὸς τὸν Δημιουργόν, δι' ἃς καὶ εὐθύνεται, εἶναι αὐτοπροαίρετοι καὶ ἐκού-

σιαι, εἰ καὶ μὴ πάντοτε κατ' ὀρθὴν σκέψιν καὶ ἐλευθέραν ἐκλογήν· ὅτι, ὅπως σταθερῶς πράσσῃ δικαίας καὶ ἀγαθὰς καὶ ὁσίας πράξεις, ἀνάγκη εἶναι ἐγκαίρως τὰς ἕξεις αὐτῶν νὰ προσλάβῃ· τί δὲ εἶναι αἱ ἕξεις, αἷς καὶ σῶμα καὶ πνεῦμα ἡμῶν ὑπόκειται, ἰδόντες ἤχθητε εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι οἱ γονεῖς ὀφείλουσι πρωΐμως εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν νὰ ἐγκαταστεύάζωσι πάσης μὲν ἀρετῆς τὰ ἕξεις, μάλιστα δὲ τῆς εὐσεβείας, δικαιοσύνης, εὐποιΐας καὶ σωφροσύνης. Ἤδη ἂν ἀληθῆ καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ συμφέροντα ἦναι τὰ εἰρημένα, ὑμῖν ἀπόκειται ἐγκαίρως νὰ φροντίσητε περὶ τῆς εἰς τὰ τέκνα ὑμῶν ἐμποιήσεως τῶν ἀγαθῶν ἕξεων καὶ τῆς προφυλάξεως αὐτῶν ἀπὸ τῶν φαύλων, ὅπως ἀξιωθῆτε νὰ ἴδητέ ποτε τὰ φίλτατα ὑμῶν ἄνδρας, ὁποίους πρέπει, ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς οἰκείοις καὶ τῇ πατρίδι ὠφελίμους. Ὑμῶν δέ, ὦ φίλοι παῖδες οἱ μαθητεύοντες, ὑμῶν τὴν προσοχὴν εἰς τὰ ἐξῆς μάλιστα ἐφιστῶ· ὑπὲρ ὑμῶν, ὡς βλέπετε, πολλὰ ἤδη ἔτη καὶ τεκόντες καὶ διδάσκοντες καὶ ἔφοροι οὐκ ὀλίγας φροντίδας καὶ κόπους ὑποφέρουσιν· οἱ ἀπανταχοῦ φιλοπάτριδες καὶ φιλόκαλοι ἡμῶν συμπολῖται, οὐδόλως ἀμφιβάλλοντες, ὅτι σπουδαίως φιλοπονεῖτε ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς ὑμῶν μορφώσεως, γενναίας κατ' ἔτος χρηματικὰς θυσίας ποιοῦνται, ὡς καὶ οἱ ἐνταῦθα φιλόμουσοι ἐκ τοῦ ὑστερήματος· ἡ πεφωτισμένη αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ φιλολάου καὶ προοδευτικοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Ἀζίζ χάν, ἣν ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύει ὁ συνετὸς καὶ τῶν καλῶν φίλος Διοικητὴς ἡμῶν Σαδὴκ πασσᾶς, τὸν φωτισμὸν ὑμῶν καὶ τὴν πρόοδον παντοιοτρόπως ἐνθαρρύνει καὶ ὑποστηρίζει. Βλέπετε, ὦ παῖδες, πόσοι εἰς ὑμᾶς ἀτενίζοντες τὰ κράτιστα εὐλόγως προσδοκῶσιν· ἀλλ' ἂν ὑμεῖς, ὦ παῖδες, δι' ἀξιολόγου εἰς τὰ καλὰ μαθήματα καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη προκοπῆς εἰς τὰς προσδοκίας πάντων τούτων ἐπαξίως μὴ ἀπαντήσητε, ἀλλὰ νήπια ἔτι καὶ φρονοῦντες καὶ πράσσοντες δυσχερὲς πᾶσιν ἡμῖν καθιστᾶτε τὸ ἔργον τῆς ψυχικῆς ὑμῶν βελτιώσεως, τὰς δὲ ὑπὲρ ὑμῶν προσδοκίας τοσούτων εὐεργετῶν καὶ εὐμενέστατα ὑμῖν διακειμένων ψεύσητε, διαβεβαιῶ ὑμᾶς, ὦ παῖδες, ὅτι ἠθέλετε πράξῃ τὸ μέγιστον ἀδίκημα πρώτιστα μὲν καθ' ὑμῶν αὐτῶν, ἔπειτα δὲ κατὰ τῶν γονέων καὶ οἰκείων ὑμῶν, ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ κατ' αὐτῆς τῆς πολλὰ παρ' ὑμῶν ἀπεκδεχομένης δυστυχοῦς ἡμῶν πατρίδος καὶ τοῦ ἀναξιοπαθοῦντος ἔθνους, τὸ μέγιστον δὲ ἀνοσιούργημα πρὸς τὸν Δημιουργόν, οὗ τῶν εἰς ὑμᾶς πολυτίμων δώρων οὕτως ἀσεβῆ χρῆσιν προαιρεῖσθαι νὰ κάμνητε. Ἀλλ' εἴθε, εἴθε ὁ πατὴρ τῶν φώτων φωτίζοι ὑμᾶς καὶ εἰς τὸ δέον κατευθύνοι ὑμῶν τὰ διαβήματα!

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀναθαρρήσασα ἡ Κυβέρνησις τοῦ νέου δικτάτορος τῆς Ἑλλάδος Βούλγαρη ἐκ τῆς πρὸς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ὑποβολιμαίας ἀντιφωνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, καὶ πιςεύσασα ὅτι ἡ ἀβροφροσύνη τοῦ ἡγεμόνος ἦν ἐπεδείξατο πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἦτο καὶ εἶναι μία ἐπιδοκιμασία τῶν Κυβερνητικῶν αὐτῆς ὀργίων, ἀνέδην πλέον καὶ ἀπαρακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ ἐτόλμησεν ἐπεμβαίνουσα εἰς τὰς ἐν τῷ Δήμῳ Στυμφαλίας τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας ἐπαναληφθείσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς, νὰ ἀποκλείσῃ διὰ τῆς βίας, τῆς νοθείας καὶ τῶν βιαιοπραγιῶν τοὺς ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον κατελθόντας. Ὅτι δὲ τοιαῦτα ἀνήθικα μέσα προυτίθετο νὰ βάλῃ εἰς χρῆσιν πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἑαυτῆς ὑποψηφίων, τοῦτο ἀποδεικνύεται οὐ μόνον ἐκ τοῦ ὅτι δὲν παρεδέχθη νὰ σταλῇ εἰς Στυμφαλίαν ἐπιτροπὴ ἐκ βουλευτῶν ὅπως παρασταθῇ εἰς τὰς ἐκλογὰς ταύτας, ἀλλὰ καὶ ἀπέκρουσεν ἐπειτα τὴν γενομένην πρότασιν ὅπως ἀποσταλῇ ἤδη, μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκλογῶν, τοιαύτη ἐπιτροπὴ καὶ ἐξετάσῃ τὰ ἐν τοῖς πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ ἰδίως πρὸς τοὺς κ. Κουμουνδοῦρον Ζκήμην καὶ Σαράβαν σταλεῖσι τηλεγραφήμασιν ἀναφερόμενα παράπονα. Τοιαύτη ἔκνομος καὶ ἔκρυθμος κατάστασις, μεταβαλοῦσα τὸ καθεστὼς πολίτευμα εἰς ὀλιγαρχίαν φαυλοτάτην, δὲν δύναται παρὰ νὰ ἔχῃ δυσαρέστους συνεπείας διά τε τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς ἐργάτας τῶν ἀνομημάτων τούτων. Εἶναι ὅμως καιρὸς πλέον νὰ καταμάθῃ ὁ κ. Βούλγαρης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, ὅτι ἡ ἐπίμεμπτος σιγὴ ἣν ἀπέναντι τῆς ἐκνόμου διαγωγῆς των ἐτήρησε καὶ τηρεῖ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις δὲν προέρχεται μήτε ἐκ φόβου μήτε ἐξ ἐπιδοκιμασίας τῶν βανδάλων πράξεων τῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἐκ μόνης τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ ὃν ἰδιαζόντως ἐκτρέφει ὑπὲρ τοῦ ἡγεμόνος του, οὗτινος τὴν καρδίαν δὲν ἐπιθυμεῖ τόσον πρόωρα νὰ λυπήσῃ. Οὐχ ἧττον ἐπειδὴ πᾶσα ὑπομονὴ ἔχει τὰ ὅρια αὐτῆς, ἡ δὲ ὑπερπήδησις αὐτῶν ἄγνωστον εἶναι ὁποῖα μέλλει νὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα, εὐχῆς ἔργον ἤθελεν ἦναι ὁ Ἡγεμὼν νὰ μὴ προσποιῆται πλέον ὅτι ἀγνοεῖ ταύτην τὴν γενικὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεώς του ἀποδοκιμασίαν, μηδὲ νὰ ἐπιτείνῃ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ μετα πάσης αὐταπαρνήσεως πρὸς Αὐτὸν ἀφωσιωμένου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀφοῦ ἔκ τε τῶν συμβάντων κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς Α. Μ. ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτικῷ περιβόλῳ χθὲς ἀκόμη διαδραματισθέντων, πρὸς δὲ καὶ ἐξ ὅσων ἐτηλεγράφησεν Αὐτῷ ἐκ Κορίνθου ὁ κ. Ἀνδρέας Νοταρᾶς διὰ τοῦ παρὰ πόδας δημοσιευομένου τηλεγραφήματος, ἦναι ἤδη πεπεισμένος ὅτι ἡ Κυβέρνησίς Του ἀσεβήσασα πρὸς τοὺς κειμένους νόμους καὶ καταπατήσασα τὸ Σύνταγμα, τοῦ ὁποίου ἡ τήρησις ἀνετέθη εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν πιεζομένων ὑπηκόων του, φαίνεται ὡς οὐδὲν λογιζομένη καὶ αὐτὸν τὸν Ἡγεμόνα, ὡς μὴ τηρήσασα τὸν ὅρκον ὃν ἐνώπιόν του του ἔδωκεν, ὅτε παρελάμβανεν ἀπὸ τῶν χειρῶν Αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν. Κυβέρνησις λοιπὸν παρὰ πάσης τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως καταδεδικασμένη, Κυβέρνησις ἐπιορκοῦσα καὶ παραβαίνουσα τὸν ὅρκον ὃν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ Βασιλέως ἔδωκεν ὅπως τηρῇ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ κυβερνᾷ κατὰ τὸ Σύνταγμα, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, ἐφ' ὅσον μόνη διὰ τῶν παρανομιῶν αὐτῆς ἔλυσε τὸ συμβόλαιον ὅπερ συνῆψε μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐνώπιον ὅλου τοῦ ἔθνους.

Ἰδοὺ τινὰ τηλεγραφήματα οἱ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Βούλγαρη καταδιωκόμενοι ἀποστέλλουσι πλέον πρὸς τὸν Βασιλέα, ἡ ἀνάγνωσις τῶν ὁποίων προξενεῖ φρίκην καὶ διεγείρει ἀγανάκτησιν.

Μεγαλειότατε,

Τὸν υἱόν μου ἐπυροβόλησαν ἵνα δολοφονήσωσι· τὴν οἰκίαν μου κατέλαβον ἑκατὸν στρατιῶται ὑπὸ τὸν λοχίαν Γιουρουκον, ἐκδιώξαντες τοὺς ὑπηρέτας μου· τοὺς φίλους μου ἀπειλοῦν, κυνηγοῦν, κακώνουν, δέρουν ἀνηλεῶς. Τοιαύτην κατάστασιν ἀδυνατεῖ νὰ πιστεύσῃ τις, διότι οὐδέποτε ἔλαβε χώραν. Διὰ τοιούτων μέσων ἡ ἀσεβὴς Σου κυβέρνησις ἀποκλείει ἡμᾶς, καὶ καταστρέφει ὅ,τι ἱερώτερον ἔχει ὁ Ἕλλην. Δὲν πιστεύω ν' ἀνεχθῆτε ἐπὶ πλέον ἀσέβειαν κυβερνήσεως καταπατούσης τοὺς νόμους ἀναιδῶς.

Κόρινθος, 24 νοεμβρίου 1874·

Εὐπειθέστατος ὑπήκοος

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

— Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν ὁ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ὑποναυάρχου Βοννῆ Γαλλικὸς στόλος τῆς Μεσογείου ἐκ τριῶν θωρηκτῶν καὶ μιᾶς κορβέττας. Τὸν ὑποναύαρχον ἐπεσκέφθη ἀμέσως κατὰ καθῆκον ὁ τοῦ ἀκταιώρου τοῦ ἡμετέρου λιμένος κυβερνήτης κ. Θρασύβουλος Κανάρης, ὃν ὁ Ὑποναύαρχος ὑπεδέχθη προσηκόντως. Μετὰ τοῦτο ἐξελθὼν ἐπεσκέφθη τὸν κ. Νομάρχην, ὅστις τὴν ἐποιοῦσαν ἀνταπέδωκεν αὐτῷ τὴν ἐπίσκεψιν τυχὼν τῶν προσηκουσῶν τιμῶν. Παρ' αὐτοῦ δὲ ἔμαθεν ὁ ὑποναύαρχος ὅτι ὁ κατὰ τὴν προτεραίαν ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν Ἕλλην ἀξιωματικὸς ἦν υἱὸς τοῦ ἥρως ναυμάχου Κ. Κανάρη, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Θρασύβουλος ὅτε εἶχεν ἐπισκεφθῇ αὐτὸν μετριοφρονῶν ἀπόφυγε νὰ δηλώσῃ τὴν καταγωγήν του, περιορισθεὶς εἰς μόνας τὰς ἐκ τῆς θέσεώς του ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ἐθιμοτυπίας. Οὐχ ἧττον ὁ ὑποναύαρχος ἐπιθυμῶν καὶ αὖθις νὰ ἴδῃ τὸν κ. Κανάρην ἔπεμψε τὸν ὑπασπιστὴν αὐτοῦ εἰς ἐπίσκεψίν του μετὰ προσκλητηρίου, δι' οὗ ἐκάλει αὐτὸν εἰς δεῖπνον. Ἀλλὰ πρὸ τούτου ἐπιθυμῶν προσωπικῶς νὰ ἀνταποδώσῃ τὴν ἐπίσκεψιν πρὸς τὸν κ. Κανάρην διηυθύνθη καὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ ἀκταιώρου καὶ παρέμεινεν ὀλίγον χρόνον ἔνθα ὁ κ. Κανάρης ὑπεδέξατο αὐτὸν ὅπως ἠδύνατο καὶ ὅπως ἡ κατάστασις τοῦ πλοίου του ἐπέτρεπεν αὐτῷ. Εἰς τὸ δεῖπνον οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἡμετέρων προσεκλήθη ἐκτὸς τοῦ κ. Κανάρη, τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ κ. Προξένου τῆς Γαλλίας. Καὶ ταῦτα μὲν ἐγένοντο τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, τὴν δὲ ἐπιοῦσαν ὁ στόλος ἀπέπλευσεν εἰς Μῆλον πρὸς ὕδρευσιν καὶ ἐκεῖθεν θέλει ἀπέλθῃ εἰς Τύνιδα. Ἀλλὰ τέλος πάντων πρὸς τίνα σκοπὸν γράφονται ὅλα ταῦτα ἤθελεν ἴσως μᾶς ἐρωτήσῃ τις; Εἰς τοῦτον ἀποκρινόμεθα ὅτι ταῦτα γράφονται ἵνα καταδειχθῇ τὸ μέγεθος τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς ἀγάπης ἣν χαίρει παρὰ τοῖς Γάλλοις τὸ ὄνομα τοῦ ἐνδόξου Ναυάρχου Κανάρη. Διότι αἱ τηλικαῦται τιμαὶ αἱ ἀποδοθεῖσαι παρ' ἑνὸς Ὑποναυάρχου μιᾶς τῶν προστατίδων δυνάμεων εἰς ἕνα ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλλ. ναυτικοῦ, οἷος ὁ κ. Θρασύβουλος Κανάρης, δὲν ἀπεδόθησαν βεβαίως εἰς τὸν βαθμὸν αὐτοῦ ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸν ἐπίσημον τῆς οἰκογενείας του χαρακτῆρα. Αἱ τιμαὶ αὗται βεβαίως ἀντανακλῶσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐνδόξου τῶν Ψαρῶν ἥρως, τὰ κατορθώματα τοῦ ὁποίου ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὑφήλιον μετὰ θαυμασμοῦ ἀναφέρονται. Αἱ τιμαὶ αὗται ἐδόθησαν τῷ υἱῷ τοῦ κ. Κανάρη, διὰ νὰ καταδειχθῇ ὅτι οἱ τὴν χώραν ἡμῶν ἐπισκεπτόμενοι ξένοι θεωροῦσιν ὡς ἄξιον λόγου τὸ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς ἰδίας πατρίδας, διηγούμενοι ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀξιοθεάτων ἐν Ἑλλάδι εἶδον καὶ τὸν γηραιὸν Ναύαρχον Κανάρην ἢ τινα τῶν ἐξ αὐτοῦ καταγομένων. Καὶ ὅμως ἐνῷ τοιαύτην τινὰ πρὸς τὴν ἱστορικὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Κανάρη ἐπιδείκνυνται φιλοφροσύνην ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ ἐπισήμου ἔθνους, ὁ κ. Βούλγαρης, ὡς Πρωθυπουργὸς ἐν Ἑλλάδι καὶ πᾶσα ἡ μετ' αὐτοῦ συνεσπειραμένη ἐξ ἀνόμων Πλειάς, ἐτόλμησε νὰ ἀποκλείσῃ τοῦ βουλευτηρίου τὸν υἱὸν τοῦ Κανάρη κ. Μιλτιάδην, ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τοῦ Ἑλλ. ναυτικοῦ καὶ ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν ἄλλοτε, οὐ μόνον διὰ τῆς ἀπειλῆς, (καθόσον ἠπείλησε εἰς τὸν Δήμαρχον Ἐρετρίας, ὅθεν ἔμελλε νὰ ἐκλεχθῇ, φυλάκισιν) ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς βίας καὶ παντὸς ἀνηθίκου μέσου καταδίωξεν αὐτὸν καὶ τοὺς φίλους του. Ὅτι δὲ ταῦτα πάντα ἔπραξε καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀνήθικον πρᾶξιν μετεχειρίσθη ὅπως ἀποκλείσῃ αὐτὸν, γινώσκομεν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ὅτι καὶ ἐν Σύρῳ, ἐνῷ οἱ συμπολῖται τοῦ κ. Κανάρη ἠτήσαντο νὰ ναυλώτωσιν Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον καὶ ἀπέλθωσιν εἰς Ἐρέτριαν ἵνα ῥίψωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς ψήφους των, ἀπηγόρευσε τοῦτο ἐμμέσως τῇ Ἑταιρίᾳ, καὶ αὐτὰ τὰ Αὐστριακὰ ἀτμόπλοια ἀπεκώλυσε τοῦ νὰ δεχθῶσι τοιούτους ἐπιβάτας. Καὶ βέβαια ἄνθρωπος, οἷος ὁ κ. Βούλγαρης, τοῦ ὁποίου τὸ παρελθὸν οὐδένα ἄλλον ἐπίσημον καὶ ἱστορικὸν φέρει χαρακτῆρα, παρ' ὅτι διετέλει ἐπὶ τῶν Τούρκων ὁ ῥαβδοῦχος, αὐτῶν καὶ ὁ διὰ ῥαβδισμῶν ἐφαρμόζων τὰ τυραννικὰ ἐκείνων προστάγματα, καὶ ὡς βέβαιον λέγεται ὅτι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, διότι παρέβη Τουρκικὸν πρόσταγμα, ἐθανάτωσε ῥαβδίζων, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνέχηται νὰ συνεδρεύῃ ἐν τῇ Βουλῇ μετὰ τοῦ Κανάρη, τοῦ Νοταρᾶ, τοῦ Δεληγιάννη, τοῦ Κριεζώτου καὶ τόσων ἄλλων τέκνων τῶν ἱστορικῶν οἰκογενειῶν, οἵτινες οὐ κύπτουσιν αὐτῷ δουλικῶς; Διὰ τοῦτο καταφρονῶν τὰ πάντα καὶ περιφρονῶν τὸ Ἔθνος καὶ τὰς συνταγματικὰς αὐτοῦ ἐλευθερίας, ἐν ὅλῃ τῇ ἀπαθείᾳ παρανομεῖ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἀναιδείᾳ κατακρατῶν τὰ ἡνία τῆς Κυβερνήσεως ἐξακολουθεῖ ἐργαζόμενος μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ τὸν τύπτῃ ἡ συνείδησις ὅτι διὰ τῆς διαγωγῆς του ταύτης καθιστᾷ κοινωνὸν τὸν ἀνεύθυνον ἄρχοντα τῶν ἰδίων ἀνομημάτων. Ἀλλ' ὄχι, ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν δὲν θὰ ἀνεχθῇ ἐπὶ πλέον νὰ Κυβερνᾶται ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὑπὸ τοιούτου βανδάλου Πρωθυπουργοῦ.

— Μία ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων ἀναγκῶν διὰ τὸν ἡμέτερον Νομὸν εἶναι καὶ ἡ σύστασις Ἐφετείου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἱκανὰ μὲν ἔγραψεν ἄλλοτε ὁ ἐγχώριος τύπος, τὰς δεούσας δὲ περὶ αὐτοῦ παραστάσεις ἐποιήσατο τοῖς παρὰ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως πεμφθεῖσιν ἐπόπται καὶ ὁ Ἐμπορικὸς παρ' ἡμῖν Σύλλογος καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἀξιοτίμων δικηγόρων. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως τοῦ κ. Δεληγεώργη μετὰ μικρὸν ἀποχωρήσασα τῆς ἐξουσίας δὲν προέφθασε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν γενικὴν ταύτην ἐπιθυμίαν τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας καὶ ἅπαντος τοῦ Νομοῦ. Ἤδη μανθάνομεν ἐκ τῆς συναδέλφου «Πατρίδος» ὅτι ὁ βουλευτὴς Σύρου κ. Πετρίτσης ἐνήργησε νὰ συμπεριληφθῇ ἡ προσήκουσα διὰ τὴν σύστασιν αὐτοῦ δαπάνη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. Ἐπαινοῦντες τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ ταύτην, ὡς τὴν μόνην ἐπαίνου ἀξίαν, προτρέπομεν καὶ τοὺς λοιποὺς βουλευτὰς Σύρου νὰ συνεργήσωσιν εἰς τοῦτο.

— Ὁ Δῆμος ἡμῶν διὰ τὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀπουσίαν πολλῶν κληρούχων καθυστερεῖ ἕνα μέγαν ἀριθμὸν τοιούτων ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Περὶ τῶν κληρούχων τούτων ἀνάγκη νὰ ληφθῇ τέλος ἐν μέτρον αὐστηρότερον καὶ νὰ ἐπιζητηθῶσιν οἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπουσιάζοντες διὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν μετὰ μείζονος ἐπιμελείας ὅπως ἐκπληρώσωσι τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις των, καὶ οὐχὶ οὗτοι μὲν ἀδεῶς νὰ ἐμπορεύωνται καὶ μετέρχωνται μυρία κερδοφόρα ἐπαγγέλματα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐνῷ οὐδεμίαν παρέχονται συνδρομὴν εἰς τὰ βάρη καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Δήμου των, οἱ δὲ μετὰ τούτους ἐπιλαχόντες, οἱ εἰς πάντα τὰ βάρη τοῦ Δήμου ὑποκείμενοι, οὗτοι νὰ καταδιώκωνται καὶ συλλαμβάνωνται. Τὸ ἄδικον τοῦτο τόσῳ μᾶλλον θεωροῦμεν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου ὅσῳ καὶ ἐπιβλαβὲς, καθόσον ἀπουσιάζοντες π. χ. πέντε ἢ δέκα κληροῦχοι ἀπὸ τοῦ 1859 ἢ 1860 ὡς καὶ οἱ ἀμέσως μετ' αὐτοὺς ἐπιλαχόντες, οὗτοι μὲν μένουσιν ἀκαταζήτητοι, καταδιώκονται δὲ καὶ συλλαμβάνονται οἱ πόρρω τούτων ὄντες οὐχὶ ἀμέσως, ἀλλὰ μετὰ δεκαπέντε ἔτη, ἤτοι καθ' ὃν χρόνον πλέον νυμφευθέντες φέρουσιν ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῶν ἐξηρτημένην πολυάριθμον οἰκογένειαν, εἶναι δὲ ἄνω τῶν 35 ἐτῶν. Ἀλλὰ τότε ὁ Νόμος περὶ Κληρούχων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ καλῆται νόμος ἄδικος καὶ τυραννικὸς, ὅταν ἀποσπᾷ τὸν σύζυγον ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων του καὶ τῶν ὑποχρεώνῃ νὰ ὑπαχθῇ εἰς στρατευσιν, καθόσον οὕτω καταστρέφων τὸν προστάτην τῆς οἰκογενείας συγκαταστρέφει καὶ αὐτὰ τὰ τέκνα καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παρακαλοῦμεν τὸν κ. Νομάρχην καὶ τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν νὰ ἐργασθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ καὶ νὰ ἐπιζητήσωσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν δυνατὴν θεραπείαν καὶ τὴν τοῦ νόμου ἐπιείκειαν, μάλιστα δὲ ἐπὶ κληρούχων ἐγγάμων καὶ μὴ δυναμένων νὰ πληρώσωσιν ἀντικαταστάτην. Τὸ ζήτημα τοῦτο, σπουδαιότατον καὶ σοβαρώτατον ὁσημέραι ἀποβαῖνον, δέον νὰ μὴ διαφύγῃ τὴν προσοχὴν τῶν κ. Βουλευτῶν τῆς ἡμ. Ἐπαρχίας.

— Παρακαλεῖται ἡ Ἀστυνομία νὰ παραγγείλῃ τοῖς ἐπιτετραμμένοις τὸν φωτισμὸν τῆς πόλεως νὰ ἀνάπτωσι τοὺς φανοὺς ἀπὸ τῆς 6 Μ. Μ. ὥρας, καθόσον μόλις περὶ τὴν 7ην ὥραν ἀνάπτονται οὗτοι καὶ ὀλίγον βραδύτερον κατὰ τὰς συνοικίας, καὶ τοῦτο γίνεται ἀφορμὴ παραπόνων ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν.

— Σπαραξικάρδιον δυςύχημα συνέβη αὖθις εἰς τὴν ὀρφανὴν οἰκογένειαν τοῦ πρό τινων ἐτῶν ἀποβιώσαντος συμπολίτου ἡμῶν κ. Εὐςρατίου Ἰωάννου, ςερηθείσης τὸν δεύτερον τῶν υἱῶν Κωνσταντῖνον, εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, νέον χρηστὸν καὶ πολύτιμον, ὡς ὄντα στήριγμα τῆς πατρικῆς οἰκογενείας. Συλλυπούμενοι τοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις διὰ τὸν ἄωρον θάνατον τοιούτου προσφιλοῦς υἱοῦ, εὐχόμεθα αὐτῷ τὴν ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσιν.

— Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐξεποιήθη διὰ καταναγκαστικῆς κατασχέσεως τὸ ἐργοστάσιον τῆς ἐν Τήνῳ ἱδρυμένης λιθοτομικῆς ἑταιρίας «ὁ Πραξιτέλης» κατακυρωθὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κ. Ἐμπειρίκου καὶ υἱοῦ ἀντὶ δραχμῶν 21, 430. Προσεχῶς θέλομεν ἐκθέσῃ τὰ καθέκαστα πρὸς διαφώτισιν τῶν κ. Μετόχων.

Ἀριθ. 547.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α'.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν, Ι. Ναοὺμ προεδρεύοντος, (κωλυομένου τοῦ πρόεδρου) Ν. Ζηλήμονος καὶ Χ. Στεκούλη δικηγόρου, κωλυομένων τῶν λοιπῶν Δικαστῶν καὶ Παρέδρων, παρόντος τοῦ τε εἰσαγγελεύοντος δικηγόρου Σ. Λάμαρη, κωλυομένου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν ἀμέσως αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν καὶ τοῦ γραμματέως Δ. Μπόρσα.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῇ 11 Φεβρουαρίου 1874 ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μεταξύ·

Τοῦ ἐκκαλοῦντος Δημ. Χρηστίνη, κατοίκου Ἀθηνῶν, μὴ παρασταθέντος καὶ τῆς καθ' ἧς ἡ ἔφεσις ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων παρασταθείσης διὰ τοῦ πληρεξουσίου της δικηγόρου Κ. Ἔσλεν.

Ὁ ἐκκαλῶν διὰ τῆς ἀπὸ 22 9βρίου 1871 πρὸς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς Νοτίου πλευρᾶς Ἀθηνῶν κλήσεώς του ἠτήσατο νὰ καταδικασθῇ ἡ ἐναγομένη ἐπιτροπὴ καὶ τῷ πληρώσῃ δραχ. 300 ἐντόκως καὶ τὰ ἔξοδα καὶ τέλη, διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἀνωτέρω ὅρον τοῦ χρηματικοῦ βραβείου διὰ τὴν πραγματείαν ἣν κατὰ τὴν Βαν συγκρότησιν τῶν Ὀλυμπίων ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1868 περὶ γεωργίας, μεταφυτεύσεως δένδρων καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, ἥτις ἐκρίθη ἐπιτυχὴς καὶ ὀρθοτάτη πασῶν τῶν ἄλλων ἀποβληθησῶν ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο διαγωνισθέντων. Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης συζητήσεως γενομένης τὸ αὐτὸ Εἰρηνοδικεῖον ἐξέδοτο τὰς ὑπ' ἀριθ. 370 καὶ 732 ἀποφάσεις του, καὶ διὰ μὲν τῆς πρώτης δικάσαν ἐρήμην τῆς ἐναγομένης ἐπιτροπῆς· διὰ δὲ τῆς δευτέρας κατ' ἀνακοπὴν ἀνεκάλεσε τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν καὶ ἀπέρριψε τὴν προκειμένην ἀγωγὴν καὶ συνεψήφισε τὰ ἔξοδα μεταξὺ τῶν διαδίκων. Τὴν τελευταίαν ταύτην ἀπόφασιν ἐξεκάλεσεν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ὁ Δημ. Χρηστίνης διὰ τῆς ἀπὸ 23 Μαΐου 1872 ἐφέσεώς του ὅπερ ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 119 (1873) ἀπόφασίν τοο δι' ἧς ἐδέχθη ὡς νόμιμον τὴν ἔφεσιν κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 732 Π. Ε. ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου. Μετερρύθμισε τὴν ἀπόφασιν ταύτην καθ' ὁλοκληρίαν. Δεχθὲν τὴν ἀπὸ 22 Νβρίου 1871 κλῆσιν τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ ὑποχρέωσε τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπὴν νὰ πλήρώσῃ εἰς τὸν Δ. Χρηστίνην δραχ. 150 λόγῳ χρηματ. βραβείου, κατεδίκασεν τὴν ἰδίαν εἰς τὰ ἥμισυ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐκκαλοῦντος δι' ἀμφοτέρους τοὺς βαθμοὺς ἐκ δραχ. 20 καὶ εἰς τὰ τέλη, καὶ διέταξε τὴν εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα ἐπιστροφὴν τοῦ προστίμου. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης τὴν ἀναίρεσιν ἠτήσατο ἡ ῥηθεῖσα ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἀπὸ 14 Μαρτίου 1873 αἰτήσεως διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ αἰτήσει λόγους της. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης συζητήσεως γενομένης τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 85 (1874) ἀπόφασίν του, ἥτις ἀνεκάλεσε τὴν ὑπ' ἀριθ. 119 (1873) ἀπόφασιν τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν· παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν πρὸς νέαν συζήτησιν εἰς τὸ ἐν Σύρῳ Πρωτοδικεῖον· κατεδίκε τὸν ἀναιρεσίβλητον εἰς τὰ τῆς ἀναιρεσειούσης ἐπιτροπῆς δικαστ. ἔξοδα, τῆς τε ἐφεσίμου καὶ τῆς παρούσης συζητήσεως εἰς δραχ. 70 καὶ τὰ τέλη, καὶ διέταξε τὴν ἀπόδοσιν τοῦ προστίμου εἰς τὴν ἀναιρεσίουσαν.

Κοινοποιηθείσης τῆς ἀποφάσεως μετὰ παραπόδας αὐτῆς κλήσεως, νομίμως εἰσήχθη ἡ ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν προσημειωθεῖσαν δικάσιμον· καθ' ἣν,

Ἀκούσαν τὸν πληρεξούσιον τῆς καθ' ἧς ἡ ἔφεσις ἀναγνόντα ἐγγράφους προτάσεις του·

Τὴν προφορικὴν των ἀνάπτυξιν·
Ἰδὼν τὴν Δικογραφίαν
Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἐν τῇ Δικογραφίᾳ ἀποδεικτικοῦ τοῦ δικαστ. κλητῆρος τῆς περιφερείας τῶν ἐν Ἀθήναις Προτωδικῶν Γ. Βασιλάκη τῆς 27 Μαΐου 1874 ἡ παραπέμψασα τὴν ὑπόθεσιν ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου μετὰ παραπόδας κλήσεως πρὸς περαιτέρω συζήτησιν ἐκοινοποιήθη πρὸς τὸν πληρεξούσιον ἀντίκλητον τοῦ ἀντιδίκου, μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ σήμερον, νόμιμον δικάσιμον πρὸς συζήτησιν αὐτῆς, μετὰ παρέλευσιν τῆς νομίμου προθεσμίας καὶ τῆς ἐν τῷ πινακίῳ ἐγγραφῆς δικάζεται κατὰ τὸν νόμον ἐρήμην καὶ ἐπιδικάζονται ἅπασαι αἱ κατ' αὐτοῦ αἰτήσεις τῆς καθ' ἧς ἡ ἔφεσις θερουμένων ὡς ἀληθῶν δι' ἔλλειψιν ἀντιρρήσεως τῶν πραγματικῶν αὐτῆς ἰσχυρισμῶν ὡς μὴ ὑπαρχούσης ἐνστάσεως τινὸς ἐξ ἐπαγγέλματος προβλητέας (ἄρθρ. 595 Πολ. Αικονομίας).

Διὰ ταῦτα.

Ἰδὸν καὶ τ' ἄρθρ. 210 τῆς Πολ. Δικον.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐκκαλοῦντος Δημ. Χρηστίνη.

Ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 23 Μαΐου 1872 ἔφεσιν αὐτοῦ ὡς ἀνυποστήρικτον.

Ἐπιβάλει εἰς βάρος αὐτοῦ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα εἰς δραχ. εἴκοσι τέσσαρας ἀριθ. 24 καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ τῇ 16 7βρίου 1874.

Ὁ προεδρεύων — Ὁ γραμματεὺς
Ι. ΝΑΟΥΜ. — Δ. Μπόρσας.

Ἐδημοσιεύθη δὲ τὴν 18 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ προεδρεύων
Ι. ΝΑΟΥΜ.

Ὁ γραμματεὺς
Δ. Μπόρσας.

Ἐντέλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεὶς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν· πρὸς πάντας δὲ τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικοὺς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης ὑπεγράφη νομίμως.

Σύρος τῇ 26 7βρίου 1874.

Οἱ δικασταὶ
Ι. ΝΑΟΥΜ
Π. ΜΕΣΘΕΝΕΥΣ
Μ. ΑΝΥΣΙΟΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Α. Σοφικίτης.

Ἀριθ. 227.

Β. ἀπογρ.

Ὅτι Α'. ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.

Σύρος τῇ 28 7βρίου 1874.

Ὁ ὑπογραμματεὺς
(Τ. Σ.) Α. Μ. Σοφικίτης.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ, ὅπερ ἁρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα διὰ τὸν εἰς ἄγνωστον διαμονὴν ἀντίδικον Δημήτριον Χρηστίνην, ἐπιτασσόμενον ἵνα ἐμπροθέσμως μᾶς πληρώσῃ τὰ ἐπιδικασθέντα διὰ τῆς παρούσης δικαστικὰ ἔξοδα δραχ. 24, τὰ τέλη δραχ. 9, τὰ ἔξοδα τῶν ἀπογράφου, ἀντιγράφου, ἐπιταγῆς καὶ κοινοποιήσεως δραχμὰς 10. Πρὸς δὲ τὰ ἔξοδα τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τῆς παρούσης δραχ. 20, ὅλων ἐξόδων δραχ. 63· ἄλλως κτλ. Δημοσιευθήτω δὲ ἡ παροῦσα διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη».

Σῦρος τῇ 27 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος
Κ. ΕΣΛΕΝ.

Ἀριθ. 624.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Λου.

Τὸ Ἐμπορικὸν Τμῆμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Ἰωάννου Ναοὺμ Προεδρεύοντος, (κωλυομένου τοῦ Προέδρου), Κ. Ἰωαννοπούλου Ἐμποροδίκου καὶ Ἀλ. Τόμαν Δικηγόρου, κωλυομένων τῶν λοιπῶν Ἐμποροδικῶν καὶ Παρέδρων.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 10 8βρίου 1874 παρουσίᾳ καὶ τοῦ Γραμματέως Δ. Μπόρσα ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μεταξύ·

Τοῦ ἐνάγοντος Γεωργίου Καλαποδοπούλου κατοίκου ἐνταῦθα ὡς διευθυντοῦ ἐκκαθαριστοῦ τῆς ἐνταῦθα ἀνωνύμου διαλυθείσης Ἑλληνικῆς Ναυτικῆς Ἑταιρίας παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του Δικηγόρου Κ. Ἔσλεν.

Καὶ τῶν ἐναγομένων Γεωργίου Ν. Λαζάρου κατοίκου Κρανιδίου ἀγνώστου ἤδη διαμονῆς καὶ Εὐαγγέλη Φραγκάκη κατοίκου ἐνταῦθα μακαρονοποιοῦ μὴ ἐμφανισθέντων.

Ὁ ἀνωτέρω ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 2 Μαΐου 1873 πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγῆς του ἐξέθηκεν ὅτι δυνάμει γραμματίου ἐκδοθέντος ἐνταῦθα ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1869 ὀφείλει ὁ ἐναγόμενος Γεώργιος Λαζάρου εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ συνεναγομένου Εὐαγγέλη Φραγκάκη δραχ. διατιμ. 412 τετρακοσίας δώδεκα, δι' ἀντίτιμον ἐμπορευμάτων ἅπερ ἠγόρασε καὶ παρέλαβε παρ' αὐτοῦ εἰς προθεσμίαν μηνῶν τριῶν ὁμολογηθέντος τόκου ἐν ὑπερημερείᾳ 1 0/0 τὸν μῆνα, ὅτι τὸ γραμμάτιον τοῦτο μετεβιβάσθη εἰς τὴν διαταγὴν τῆς διευθύνσεως τῆς ὡς εἴρηται ἐναγούσης ἑταιρίας δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9,424 καὶ ἀπὸ 3 8βρίου 1869 ἐγγράφου ἐκχωρητηρίου τοῦ ἐνταῦθα Συμβολαιογράφου Σ. Ἀθανασίου μὲ εὐθύνην τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐκχωροῦντος Εὐαγγέλη Φραγκάκη παραιτουμένου τοῦ δικαιώματος τῆς διζήσεως διαιρέσεως.

Ἐπειδὴ δέ ἡ προθεσμία τοῦ γραμματίου τούτου πρὸ πολλοῦ παρῆλθε τὸ δὲ ἀντίτιμον αὐτῶν δὲν κατεβλήθη εἰσέτι. Ἐπειδὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ὀπισθογράφος ὑποχρεοῦται ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πληρωμὴν.

Διὰ ταῦτα·

Ἐζητήσατο δεκτῆς γενομένης τῆς ἀγωγῆς του νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἐναγόμενοι διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως νὰ τοῦ πληρώσωσιν ἀλληλεγγύως δραχ. διατιμ. 412 μετὰ τοῦ τόκου των πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ γραμματίου ἤτοι τῇ 3 Νοεμβρίου 1869 μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

Μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσήχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν προσημειωθεῖσαν δικάσιμον καθ' ἣν·

Μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ κλητευθέντος ἐναγομένου Γεωργίου Ν. Λαζάρου,

Ἀκοῦσαν τὸν πληρεξούσιον τοῦ ἐνάγοντος προτείνοντα διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεών του τὴν παραδοχὴν τῆς ἀγωγῆς του.

Εἶτα τὴν προφορικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν.

Ἰδὸν τὴν δικογραφίαν,
Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ συνημμένου τῇ δικογραφίᾳ ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Σπυρίδωνος Ζορμπάνου τῆς εἰκοστῆς (20) Ἰουλίου 1874 ἡ προκειμένη ἀγωγὴ ἐπεδόθη πρὸς τὸν Κον Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν εἰς ἄγνωστον διαμονὴν διαμένοντα ἐναγόμενον Γεώργιον Ν. Λαζάρου, ἡ αὐτὴ δὲ ἀγωγὴ ἐδημοσιεύθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 123 τῆς 18 Ἰουλίου ε. ε. φύλλου τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη, ἑπομένως ὁ ἐναγόμενος οὗτος ἐκλητεύθη προσηκόντως μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ κατὰ τὴν σημερινὴν τοῦ Δικαστηρίου τούτου συνεδρίασιν μετὰ τὴν πάροδον τῆς νομίμου προθεσμίας καὶ τὴν ἐν τῷ πινακίῳ νόμιμον ἐγραφὴν δικάζεται κατὰ Νόμον ἐρήμην καὶ ἐπιδικάζονται ἅπασαι αἱ κατ' αὐτοῦ αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος θεωρουμένων ὡς ἀληθῶν δι' ἔλλειψιν ἀντιρρήσεως τῶν πραγματικῶν αὐτοῦ ἰσχυρισμῶν καὶ ὡς μὴ ὑπαρχούσης ἐνστάσεώς τινος ἐξ ἐπαγγέλματος προβλητέας (ἄρθρον 595 Πολ. Δικονομίας.)

Διὰ ταῦτα·

Ἰδὸν καὶ τ' ἄρθρα 210 καὶ 732 Πολ. Δικονομίας. Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Γεωρ. Ν. Λαζάρου. Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπὸ 2 Μαΐου 1873 ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος Γεωρ. Καλαποδοπούλου ὡς διευθυντοῦ ἐκκαθαριστοῦ τῆς ἐνταῦθα ἀνωνύμου διαλυθείσης Ἑλλ. Ναυτικῆς Ἑταιρίας.

Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν ἐνάγοντα ὑπὸ τὴν ῥηθεῖσαν ἰδιότητά του δραχ. τετρακοσίας δώδεκα 412 βασιλ. διατ. μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς 3 Νοεμβρίου 1869 μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ 2) δραχ. τριάκοντα τρεῖς (33) τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τὰ τέλη τῆς σημάνσεως.

Κηρύσσει τὴν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τὴν 10 8βρίου 1874.

Ὁ Προεδρεύων — Ὁ Γραμματεὺς
Ι. ΝΑΟΥΜ. — Δ. Μπόρσας.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα ζητηθεὶς ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν παροῦσαν πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς ἵνα ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς Διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικοὺς τῆς Δημοσίου Δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι. Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 23 8βρίου 1874.

Οἱ Δικασταὶ
Σ. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ.
Κ. Α. ΙΩΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Ν. ΒΑΡΔΗΣ.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Γ. Καντσιλιέρης.

Ἀριθ. 444.

Βιβλ. ἀπογρ.

Ὅτι Α'. ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.

Σῦρος 24 8βρίου 1874.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Γ. Καντσιλιέρης.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ ὅπερ ἁρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα διὰ τὸν εἰς ἄγνωστον διαμονὴν ἀντίδικον Γεώργιον Ν. Λαζάρου ἐπιτασσόμενον ἵνα ἐμπροθέσμως μᾶς πληρώσῃ α.) Τὰς ἐπιδικασθείσας ἡμῖν διὰ τῆς παρούσης δραχ. 412 β. διατιμήσεως ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς 3 9βρίου 1869 μέχρις ἐξοφλήσεως. β'.) Τὰ δικαστικὰ ἔξοδα δραχ. 33, τὰ τέλη δραχ. 9. Τὰ ἔξοδα τῆς παρούσης ἐπιταγῆς δραχ. 10 καὶ τὰ ἔξοδα τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τῆς παρούσης δραχμὰς 20, ὅλων ἐξόδων δραχ. 72 ἄλλως κτλ.

Δημοσιευθήτω δὲ ἡ παροῦσα διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη.»

Σῦρος τῇ 28 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος
Κ. ΕΣΛΕΝ.

Ὁ συντάκτης καὶ ὑπεύθυνος
Γ. ΚΥΤΡΙΛΑΚΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ» ΑΔΕΛΦΩΝ ΦΡΕΡΗ. Κείμενον παρὰ τῇ εἰσόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Καθολικῶν, καὶ τῷ Δημαρχείῳ.